

РЕШЕНИЕ

№ 1009

гр. Плевен, 04.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, IV ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на първи юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Милена Св. Томова

при участието на секретаря АНЕТА ХР. ЙОТОВА
като разгледа докладваното от Милена Св. Томова Гражданско дело № 20224430102466 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното :

Производството е по обективно съединени искиове с правно основание чл.242, във вр. с чл.128 от КТ, чл.224, ал.1 от КТ, чл.245, ал.2 от КТ и чл.86 от ЗЗД.

В Плевенският районен съд е постъпила искова молба от Д. Р. К. от ***, ЕГН *****, съдебен адрес: ***, чрез адв.В.И. от *** против ***, представлявано от ***, със седалище и адрес на управление на дейността ***, ЕИК ***, в която се твърди, че ищцата работила при ответника по силата на трудов договор, като заемала длъжността ***. Твърди се, че със заповед на работодателя, считано от 18.12.2020г. било прекратено трудовото правоотношение между страните. Твърди се също, че по време на действие на трудовия договор, ответника не заплатил на ищцата в пълен размер дължимото трудово възнаграждение за месец март 2020 година, като след извършено частично плащане оставал да дължи сумата от 302,76лв.

Излага се, че при прекратяване на трудовото правоотношение, ответника не изплатил на ищцата и сумата в размер на 3 171.73 лева (чиста сума за получаване), представляваща обезщетение по чл.224, ал.1 от Кодекса на труда за неизползван редовен платен годишен отпуск в размер на 36

работни дни, което обезщетение след устна покана от страна на служителката станало дължимо с трудовото възнаграждение за месец декември 2020 година и било включено във ведомостта за заплати за месец декември 2020 година.

Сочи се, че трудовите възнаграждения при ответника за отработен месец се изплащали в срок до 25 число на следващия месец, и върху неизплатеното в срок възнаграждение, на основание чл.245, ал.2 от КТ ответника дължал и мораторна лихва, както следва: върху неплатеното трудово възнаграждение дължал мораторна лихва в общ размер на 60лева, а върху неплатеното обезщетение по чл.224, ал.1 от КТ дължал мораторна лихва в размер на 410лева.

Като следствие от изложеното се отправя искане за постановяване на решение, с което да бъде осъден ответника да заплати на ищцата следните суми:

- На основание чл.242 от Кодекса на труда да заплати сумата от 302,76 лева, представляваща чиста сума за получаване от неизплатен размер на трудово възнаграждение за месец март 2020 година, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното ѝ изплащане;

- На основание чл.224, ал.1 от КТ да заплати обезщетение в размер на сумата от 3 171,73 лева (чиста сума за получаване), ведно със законната лихва върху присъдената сума, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното ѝ изплащане.

- На основание чл.245,ал.2 от Кодекса на труда да заплати мораторна лихва общо в размер на сумата от 470,00 лева за периода от датата на изискуемостта на всяко едно отделно плащане до датата на завеждане на делото.

Претендират се и направените по делото разноси.

В о.с.з. на 09.03.2022г. е допуснато изменение на цената на предявеният иск по чл.224, ал.1 от КТ, като същия се счита предявен за сумата от 3 171,73лв., както и на предявеният иск по чл.245, ал.2 от КТ, който се счита предявен за сумата от 472,63лв.

В законовия срок по чл.131 ГПК не е постъпил писмен отговор от ответника.

В о.с.з. на 01.07.2022г. ищецът, чрез пълномощника си е направил искане за постановяване на неприсъствено решение.

Съдът констатира, че на ответника *** са редовно връчени преписи от исковата молба и доказателствата, но не е постъпил в срок писмен отговор на исковата молба. Ответникът не се представлява от законния или упълномощен процесуален представител в о.с.з., за което е редовно призован. Не е направил и искане делото да се разглежда в отсъствие на негов представляващ.

Като взе предвид горното, съдът намира, че са налице предпоставките по чл.238, ал.1 от ГПК.

Съдът констатира, че на страните са указани последиците от неспазване сроковете за размяна на книжа и от неявяването им съдебно заседание, както и че предявените искове, предмет на делото са вероятно основателни с оглед на посочените в исковата молба обстоятелства и представените писмени доказателства и изслушано експертно заключение. Поради това, съдът намира, че са налице и предпоставките на чл.239, ал.1 от ГПК.

Предвид горното следва да бъде постановено неприсъствено решение, с което се уважат исковите претенции.

На основание чл.78, ал.6 от ГПК ответника следва да заплати по сметка на ПлРС държавна такса върху уважените искове в размер на 226,87 лв. /126,87лв. по иска по чл.224, ал.1 от КТ и по 50лв. за останалите два иска /и разноски за вещо лице в размер на 180 лв.

Воден от горното и на основание чл.239 от ГПК, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА на основание чл. 242 от КТ, във вр. с чл.128 от КТ *****, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление на дейността *******, представлявано от *******, да **ЗАПЛАТИ** в полза на **Д. Р. К. с ЕГН *******, от *******, **сумата от 302,76лв.** (чиста сума за получаване), представляваща неизплатено трудово възнаграждение за месец март 2020г., **ведно със законната лихва** върху тази сума, считано от 05.05.2022г. до окончателното изплащане.

ОСЪЖДА на основание чл.224, ал.1 от КТ „ФЕШЪН ГРУП” – ЕООД с ЕИК ***, да **ЗАПЛАТИ** в полза на **Д. Р. К. с ЕГН *******, сумата от **3 171,74лв.** (чиста сума за получаване), представляваща обезщетение за неизползван платен годишен отпуск, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 05.05.2022г. до окончателното ѝ изплащане.

ОСЪЖДА на основание чл. 245 ал.2 от КТ, във вр. с чл.86 от ЗЗД „ФЕШЪН ГРУП” – ЕООД с ЕИК ***, да **ЗАПЛАТИ** в полза на **Д. Р. К. с ЕГН *******, сумата от **472,63лв.**, представляваща обезщетение за забава.

ОСЪЖДА на основание чл.78 ал.1 от ГПК „ФЕШЪН ГРУП” – ЕООД с ЕИК ***, да **ЗАПЛАТИ** в полза **Д. Р. К. с ЕГН *******, сумата от **510 лв.**, представляваща деловодни разноски за адвокатско възнаграждение.

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.6 от ГПК ***, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление на дейността ***, представлявано от *** **ДА ЗАПЛАТИ** по сметка на ПлРС държавна такса в размер на 226,87 лв. и разноски за вещо лице в размер на 180 лв.

Решението се постановява при наличие на предпоставките по чл.238 и чл.239 от ГПК.

Решението не подлежи на обжалване.

Да се връчи неприсъственото решение на страната, срещу която е постановено, като ѝ се укаже наличието на възможност за отмяна на постановения съдебен акт по чл. 240 от ГПК.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____